

ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ОЦІНКИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ

Скороходова Л.В.

Науковий керівник – доц. каф. «Обліку, аналізу і аудиту», канд. екон. наук

Волощук Л.О.

Серед багатьох підходів, що сьогодні відомі сучасній науці, найважливішими є практичні, адже вони націлені на оцінку інтелектуальних активів (ІА) та їх відображення у звітності. Джерелом для оцінки ІА є фінансова звітність підприємств, за допомогою якої стає можливим визначення: 1) вартість ІК є різницею між ринковою та балансовою вартістю; 2) відповідно, вона може бути визначена й як суму нематеріальних активів та гудвілу; 3) вартість ІК - спроможність підприємства отримувати додаткові доходи.

Так як ІА у фінансовій звітності відображаються тільки як нематеріальні активи, в рамках зовнішнього аналізу неможливо оцінити вартість його складових. Українські П(С)БО обмежують вимоги до розкриття інформації про НМА, що знижує інтерес до віддзеркалення ІК у фінансовій і управлінській звітності, а отже створює істотний бар'єр введенню в господарський оборот об'єктів ІК. Існує тенденція розриву між відображеною балансовою та ринковою, що обумовлено тим, що фірми не зацікавлені відображати всі активи в бухгалтерському балансі (наприклад, з метою зменшення бази оподаткування)[1].

Велике значення мають труднощі бухгалтерського відображення, пов'язані з природою ІК [2]; їх вирішення потребує комплексного підходу – як з боку законодавства, так і методологічних розробок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Волощук Л.О., Скороходова Л.В. Проблеми практичного застосування методик оцінки складових інтелектуального капіталу. Режим доступу: http://www.rusnauka.com/18_DSN_2011/Economics/7_90200.doc.htm
2. Пушкар М.С. Інтелектуальний капітал та його оцінка. Режим доступу: <http://fin.at.ua/publ/32-1-0-668>